

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Irène Bogiatzi, po mężu Ventouras

Strona pozwana: Deutscher Luftpool, spółka Luxair (luksemburska spółka żegluga powietrznej) SA., Wspólnoty Europejskie, Skarb państwa Wielkiego Księstwa Luksemburga, Le Foyer Assurances SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Konwencja o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisana w Warszawie w dniu 12 października 1929 r., w brzmieniu zmienionym w Hadze w dniu 28 września 1955 r., do której odwołuje się rozporządzenie (WE) nr 2027/97⁽¹⁾, stanowi część reguł wspólnotowego porządku prawnego, których interpretacja wchodzi w zakres właściwości Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 234 WE?
- 2) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnik[ów] lotnicz[y]ch z tytułu wypadków lotniczych, w brzmieniu mającym zastosowanie w momencie, gdy miał miejsce wypadek, czyli w dniu 21 grudnia 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do kwestii bezpośrednio w nim nieuregulowanych, do lotu między państwami członkowskimi Wspólnoty nadal zastosowanie mają przepisy Konwencji Warszawskiej, w niniejszej sprawie jej art. 29?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie, czy art. 29 Konwencji Warszawskiej, w związku z rozporządzeniem (WE) nr 2027/97, należy interpretować w ten sposób, że bieg ustanowionego w tym artykule dwuletniego terminu może ulec przerwaniu lub zawieszeniu oraz że przewoźnik lub jego ubezpieczyciel mogą odstąpić od tego terminu, czynnością traktowaną przez sąd krajowy jako stanowiącą uznanie odpowiedzialności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz.U. L 285, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Rosalba Alassini przeciwko Telecom Italia SpA

(Sprawa C-317/08)

(2008/C 236/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosalba Alassini

Strona pozwana: Telecom Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe zawarte w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dyrektywie 2002/22/WE⁽¹⁾, dyrektywie 1999/44/WE⁽²⁾, zaleceniu Komisji 2001/310/WE⁽³⁾ oraz dyrektywie 1998/257/WE⁽⁴⁾ są bezpośrednio wiążące i podlegają wykładni w świetle której spory „w zakresie komunikacji elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i przedsiębiorcami, wynikające z nieprzestrzegania przepisów w zakresie usługi uniwersalnej i praw użytkowników końcowych, przewidzianych w przepisach ustawowych, uchwałach władz, warunkach umownych i karcie usług” (spory, o których mowa w art. 2 uchwały nr 173/07/CONS gwaranta), nie muszą stanowić przedmiotu obligatoryjnej próby zawarcia umowy, z braku której skarga do sądu jest niedopuszczalna, gdyż przepisy te przeważają nad normą wynikającą z art. 3 ust. 1 przywołanej uchwały władz gwarancyjnych w zakresie komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115, s. 31 (Zalecenie Komisji).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Filomena Califano przeciwko Wind SpA

(Sprawa C-318/08)

(2008/C 236/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Filomena Califano

Strona pozwana: Wind SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe zawarte w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dyrektywie 2002/22/WE⁽¹⁾, dyrektywie 1999/44/WE⁽²⁾, zaleceniu Komisji 2001/310/WE⁽³⁾ oraz dyrektywie 1998/257/WE⁽⁴⁾ są bezpośrednio wiążące i podlegają wykładni w świetle której spory „w zakresie komunikacji elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i przedsiębiorcami, wynikające z nieprzestrzegania przepisów w zakresie usługi uniwersalnej i praw użytkowników końcowych, przewidzianych w przepisach ustawowych, uchwałach władz, warunkach umownych i karcie usług” (spory, o których mowa w art. 2 uchwały nr 173/07/CONS gwaranta), nie muszą stanowić przedmiotu obligatoryjnej próby zawarcia ugody, z braku której skarga do sądu jest niedopuszczalna, gdyż przepisy te przeważają nad normą wynikającą z art. 3 ust. 1 przywołanej uchwały władz gwarancyjnych w zakresie komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115, s. 31 (Zalecenie Komisji).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Lucia Anna Giorgia Iacono przeciwko Telecom Italia SpA

(Sprawa C-319/08)

(2008/C 236/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucia Anna Giorgia Iacono

Strona pozwana: Telecom Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe zawarte w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dyrektywie 2002/22/WE⁽¹⁾, dyrektywie 1999/44/WE⁽²⁾, zaleceniu Komisji 2001/310/WE⁽³⁾ oraz dyrektywie 1998/257/WE⁽⁴⁾ są bezpośrednio wiążące i podlegają wykładni w świetle której spory „w zakresie komunikacji elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i przedsiębiorcami, wynikające z nieprzestrzegania przepisów w zakresie usługi uniwersalnej i praw użytkowników końcowych, przewidzianych w przepisach ustawowych, uchwałach władz, warunkach umownych i karcie usług” (spory, o których mowa w art. 2 uchwały nr 173/07/CONS gwaranta), nie muszą stanowić przedmiotu obligatoryjnej próby zawarcia

ugody, z braku której skarga do sądu jest niedopuszczalna, gdyż przepisy te przeważają nad normą wynikającą z art. 3 ust. 1 przywołanej uchwały władz gwarancyjnych w zakresie komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115, s. 31 (Zalecenie Komisji).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Multiservice Srl przeciwko Telecom Italia SpA

(Sprawa C-320/08)

(2008/C 236/18)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Multiservice Srl

Strona pozwana: Telecom Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe zawarte w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dyrektywie 2002/22/WE⁽¹⁾, dyrektywie 1999/44/WE⁽²⁾, zaleceniu Komisji 2001/310/WE⁽³⁾ oraz dyrektywie 1998/257/WE⁽⁴⁾ są bezpośrednio wiążące i podlegają wykładni w świetle której spory „w zakresie komunikacji elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i przedsiębiorcami, wynikające z nieprzestrzegania przepisów w zakresie usługi uniwersalnej i praw użytkowników końcowych, przewidzianych w przepisach ustawowych, uchwałach władz, warunkach umownych i karcie usług” (spory, o których mowa w art. 2 uchwały nr 173/07/CONS gwaranta), nie muszą stanowić przedmiotu obligatoryjnej próby zawarcia ugody, z braku której skarga do sądu jest niedopuszczalna, gdyż przepisy te przeważają nad normą wynikającą z art. 3 ust. 1 przywołanej uchwały władz gwarancyjnych w zakresie komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115, s. 31 (Zalecenie Komisji).